

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದ 'ಕೃಷ್ಣೇನ ಸರ್ವೇಣ' ಎಂಬುದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಕಪ್ಪು ಹಾವಿನಿಂದ' ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸರ್ವನಾಮ, ಕೃದಂತ ಮೊದಲಾದವುಗಳೂ ನಾಮಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗಿ ಬರುವಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ನಾಮಪದಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ: ಸಂಸ್ಕೃತದ 'ಮೃತೇನ ಸರ್ವೇಣ' ಎಂಬುದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಸತ್ತ ಹಾವಿನಿಂದ' ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ, 'ಸತ್ತದರಿಂದ ಹಾವಿನಿಂದ' ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ; 'ತಸ್ಯ ಬಾಲಕಸ್ಯ' ಎಂಬುದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಆ ಹುಡುಗನ' ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ 'ಅವನ ಹುಡುಗನ' ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ನಾಮಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗಿ ಬರುವ ಗುಣಪದಗಳನ್ನು 'ಕೃಷ್ಣಸರ್ವೇಣ' ಇಲ್ಲವೇ 'ಮೃತಸರ್ವೇಣ' ಎಂಬಂತಹ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಹಾಗೆ, ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಳಸಿದಾಗ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಲೋಪವಾಗಿ ಸಮಾಸವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಂಜಸವೂ ಹೌದು. ಆದರೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪುಹಾವನ್ನು, ಸತ್ತ ಹಾವಿಗೆ ಎಂಬಂತಹ ಬಳಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಲೋಪವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಲಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಕನ್ನಡದ ನಾಮಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗಿ ಬರುವ ಗುಣಪದಗಳು ಇಲ್ಲವೇ

ಕೃದಂತಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹಾಗೆ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯ ಸೇರಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಲೋಪವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಕನ್ನಡದ ವ್ಯಾಕರಣಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ 'ಬಿಸಿಗಾಳಿ', 'ಆ ಹುಡುಗ', 'ಸತ್ತ ಹಾವು' ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಲೋಪವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಧಾರಯ, ಗಮಕ ಎಂಬಂತಹ ಸಮಾಸಗಳು ನಡೆದಿವೆ ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಪ್ರಧಾನ ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೇ ಪದ ಪ್ರಧಾನವಾದರೆ ಅಪ್ಪಯೀಭಾವ, ಎರಡನೇ ಪದ ಪ್ರಧಾನವಾದರೆ ತತ್ಪುರುಷ, ಎರಡೂ ಪ್ರಧಾನವಾದರೆ ದ್ವಂದ್ವ, ಮತ್ತು ಎರಡೂ ಪ್ರಧಾನವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ, ಕನ್ನಡದ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಕನ್ನಡದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲೂ ಎರಡನೆಯ ಪದವೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಿದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಸಗಳನ್ನೂ ತತ್ಪುರುಷವೆಂಬ ಒಂದೇ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಎಂದರೆ, ನಮಗೆ ಸಮಾಸಗಳ ವಿಂಗಡಣೆಯೇ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಾಗಾಗಿ, ಕನ್ನಡದ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲು ಅದರದೇ ಆದ ಬೇರೆಯೇ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇಲೆ

ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಕನ್ನಡದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲೂ ಎರಡನೆಯ ಪದ ನಾಮಪದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಮೊದಲನೆಯ ಪದ ನಾಮಪದವಾಗಿರಬಹುದು, ಗುಣಪದವಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ಕ್ರಿಯಾ ಪದ ವಾಗಿ ರ ಬ ಹು ದು . ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬಯಲಾಟ, ಕೈಮಗ್ಗ, ಕಲ್ಲುಪ್ಪು, ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಎಂಬಂತಹ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಪದ ನಾಮಪದವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ದೊಡ್ಡಮ್ಮ, ಬಿಸಿನೀರು, ಕಿರುಬೆರಳು, ಕೆಂದಾಸರೆ ಎಂಬಂತಹ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಗುಣಪದವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಊರುಗೋಲು, ಬಿಚ್ಚುಕತ್ತಿ, ಸಿಡಿಮದ್ದು, ತೂಗುದೀಪ ಎಂಬಂತಹ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಪದ ಕ್ರಿಯಾಪದವಾಗಿದೆ.

ಹಾಗಾಗಿ, ಮೊದಲನೆಯ ಪದ ಯಾವ ಪದವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನಾಧರಿಸಿ ಕನ್ನಡದ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಿಳು, ಮಲಯಾಳ, ತೆಲುಗು ಮೊದಲಾದ ಬೇರೆ ದ್ರಾವಿಡ ನುಡಿಗಳ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವಲ್ಲೂ ಇದೇ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದಲ್ಲದೆ, ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಎರವಲಾಗಿ ಪಡೆದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಸಮಾಸಗಳನ್ನೂ ಈ ಕನ್ನಡದವೇ ಆದ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕವೇ ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಿ ಅವನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಎರವಲಾಗಿ ಪಡೆದ ಮಾನಹಾನಿ, ಯುಗಾದಿ, ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆ, ಭೂಕಂಪ ಮೊದಲಾದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮಪದ+ನಾಮಪದ ಎಂಬ ಸಮಾಸ, ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪ, ಗಾಢನಿದ್ರೆ, ಮಹಾನಗರ, ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಪದ+ನಾಮಪದ ಎಂಬ ಸಮಾಸವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇವಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದವೇ ಆದ ವಿಗ್ರಹವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ವಿಗ್ರಹವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವಾಗ, 'ಯುಗಾದಿ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ಯುಗದ ಆದಿ' ಎಂಬುದಾಗಿ, ಮತ್ತು 'ಗಾಢನಿದ್ರೆ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ಗಾಢವಾದ ನಿದ್ರೆ' ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಗ್ರಹವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಎರವಲಾಗಿ ಪಡೆದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡದ್ದೇ ಆದ ವಿಂಗಡಣೆಯನ್ನು ಬಳಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ವಿಂಗಡಣೆಯನ್ನು ಬಳಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಬೇರೆಯೂ ಹಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಕನ್ನಡದ್ದೇ ಆದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ವಿವರಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣವೆಂಬುದು ಇವತ್ತಿನ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಕಗ್ಗಂಟಾಗಲಾರದು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in